

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кд 252/2019
24.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о предлогу судије појединца Основног суда у Новом Саду К 1921/2019 од 16.12.2019. године за преношење месне надлежности на други стварно надлежан суд, у седници већа одржаној дана 24.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, предлог судије појединца Основног суда у Новом Саду К 1921/2019 од 16.12.2019. године да се одреди други стварно надлежан суд за вођење кривичног поступка против окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Новом Саду Кт 1672/18 од 11.12.2019. године.

Образложење

Основни јавни тужилац у Новом Саду је поднео Основном суду у Новом Саду оптужни предлог Кт 1672/18 од 11.12.2019. године, против окривљеног АА, због постојања оправдане сумње да је извршио кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Судија појединац Основног суда у Новом Саду поднео је Врховном касационом суду предлог К 1921/2019 од 16.12.2019. године, да се из разлога целисходности вођења кривичног поступка по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Новом Саду Кт 1672/18 од 11.12.2019. године против окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одреди други стварно надлежан суд и то Основни суд у Руми.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са предлогом судије појединца Основног суда у Новом Саду, па је нашао да је предлог неоснован.

Према одредби члана 23. став 1 ЗКП, месно је надлежан, по правилу суд на чијем подручју је кривично дело извршено или покушано, а одредбом члана 33. ЗКП прописано је да се за вођење кривичног поступка може одредити други ставрно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако постоје други важни разлози.

У конкретном случају, кривично дело које је окривљеном АА стављено на терет оптужним предлогом надлежног јавног тужиоца, извршено је на подручју месне надлежности Основног суда у Новом Саду, који је преваходно месно надлежан за вођење овог кривичног поступка.

У образложењу предлога судије појединца, као разлог за преношење месне надлежности са Основног суда у Новом Саду на Основни суд у Руми наводи се да ће се предметни кривични поступак лакше спровести пред Основним судом у Руми, будући да окривљени има пребивалиште у ..., а у оптужном акту није предложено извођење доказа везаних за територију месне надлежности Основног суда у Новом Саду, већ је само предложено читање писаних доказа приложених списима предмета.

По оцени овог суда, околност да окривљени има пребивалиште на територији општине Рума, у конкретном случају није очигледан и довољан разлог за закључак да ће се поступак лакше спровести пред Основним судом у Руми, посебно имајући у виду природу предметног кривичног дела као и да је удаљеност између Руме и Новог Сада свега нешто више од 30 км.

Како наводи предлога и подаци у списима предмета не упућују на постојање разлога процесне целисходности, нити других важних разлога у смислу члана 33. ЗКП, за преношење месне надлежности на други стварно надлежан суд, то је Врховни касациони суд применом наведене законске одредбе одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић